

Шульська Н. М.

<https://orcid.org/0000-0003-4703-1798>

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Зінчук Р. С.

<https://orcid.org/0000-0002-5432-7346>

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Римар Н. Ю.

<https://orcid.org/0000-0003-2471-7703>

Білоцерківський національний аграрний університет

АГРАРНА ЛЕКСИКА В СУЧАСНІЙ НЕОФІЦІЙНІЙ КОМУНІКАЦІЇ: СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ТА ФУНКЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ

У статті досліджено функціонування лексем аграрної тематики в сучасній неофіційній військовій комунікації на матеріалі позивних українських захисників. Зауважено про активізацію неформальних номінативних практик у воєнному дискурсі, де позивні виконують не лише ідентифікаційну, а й символічну, психологічну та комунікативну функції. Проаналізовано структурно-семантичні й функційні особливості аграрно маркованих мілітіпсевдонімів, спорадично з'ясовано їхні мотиваційні характеристики та роль у процесах вторинної номінації. У межах аналізу виокремлено кілька основних тематичних груп аграрної лексики, що беруть участь у творенні позивних імен: номінації осіб за родом занять; назви сільськогосподарських культур; найменування знарядь праці та техніки; назви господарських об'єктів, структур, інших понять аграрної сфери. Установлено, що такі позивні реалізують як прямі номінативні зв'язки з аграрною сферою, так й опосередковані метафоричні та метонімічні перенесення значень. У результаті дослідження доведено, що аграрна лексика – продуктивна база творення позивних, оскільки забезпечує високу образність, асоціативність і різноманітність номінацій. Виявлено, що позивні цієї групи виконують не лише ідентифікаційну функцію, а й відображають професійний досвід, соціокультурні уявлення, риси характеру військовослужбовців, а також колективні цінності військового середовища. Окрему увагу приділено мотиваційним наративам походження позивних. Вони репрезентовані в медійних текстах у формі прямої або непрямой мови, дають змогу реконструювати внутрішню логіку номінації та поглиблюють розуміння позивного як елемента особистісної та групової ідентичності у воєнному дискурсі. Результати дослідження засвідчують значний номінативний потенціал аграрної лексики у формуванні позивних, зумовлений її образністю та культурною закоріненістю.

Ключові слова: аграрна лексика, неофіційна комунікація, позивний, номінація, воєнний дискурс.

Постановка проблеми. У сучасному українському мовному просторі, особливо в умовах війни, спостерігаємо активізацію неофіційних комунікативних практик, у межах яких виникають нові мовні явища та номінативні моделі. Важливий елемент військової комунікації – позивні, тобто індивідуалізовані найменування, що виконують не лише ідентифікаційну, а й комунікативну, психологічну та символічну функції. Позивні імена виникають у середовищі військових як результат творчого переосмислення мовних ресурсів і відо-

бражають особистісні риси бійців, їхній професійний досвід, зовнішні характеристики, гумор, а також культурні й соціальні маркери. У неофіційному мовленні військових мілітіпсевдоніми часто мають метафоричний характер і базуються на різних тематичних пластах лексики, серед яких помітне місце посідає аграрна лексика. Попри наявність досліджень, присвячених військовому сленгу, професійному мовленню та неофіційній комунікації, лексика аграрної сфери в аспекті творення позивних залишається зовсім не дослі-

дженою. Виникає потреба з'ясувати, які саме лексико-семантичні групи аграрної лексики залучають до формування позивних, які мотиваційні механізми лежать в основі такого перенесення значень, а також яку роль відіграють культурні, соціальні й професійні чинники в цьому процесі. Окремої уваги потребує питання семантичної трансформації аграрних найменувань у новому комунікативному середовищі, де вони набувають додаткових конотативних відтінків – ідентифікаційних, символічних, емоційно-оцінних. Заявлена наукова проблема полягає в комплексному аналізі функціонування аграрної лексики в сучасній неофіційній військовій комунікації як засобу номінації та самоідентифікації. Актуальність теми зумовлена кількома чинниками. По-перше, сучасні соціокультурні трансформації, спричинені війною, активізують процеси мовотворення та переосмислення лексичних ресурсів української мови. По-друге, аграрна лексика як складник національно маркованого лінгвофонду відображає глибинні культурні коди українського суспільства, що знаходять нове втілення в умовах воєнної дійсності. По-третє, позивні як специфічний різновид неофіційної номінації – важливий інструмент внутрішньої комунікації, що забезпечує оперативність взаємодії, згуртованість підрозділу та формування групової ідентичності. Крім того, дослідження неофіційних антропонімів військових у контексті аграрної лексики сприяє глибшому розумінню механізмів професійного мовлення, символічного мислення та мовної креативності бійців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові розвідки засвідчують активне вивчення аграрної лексики переважно в межах фахового та перекладацького дискурсів. Зокрема, Т. Авраменко і Л. Козуб аналізують специфіку перекладу аграрної термінології та окреслюють труднощі її адекватного відтворення [1]. Т. Кушнірова і М. Бочкар зосереджують увагу на перекладі термінів рослинництва, підкреслюючи значення контексту й галузевої специфіки [4]. В. Малик досліджує лексико-семантичні особливості агрономічних термінів, зокрема їхню структурну організацію та полісемію [5]. Г. Сидорук аналізує структурно-семантичні характеристики аграрної термінології в перекладацькому аспекті, визначаючи типові моделі її функціонування [8]. Попри ґрунтовне опрацювання аграрної лексики в межах фахового та перекладацького дискурсів, у сучасному мовознавстві недостатньо досліджено її функціонування в неофіційній комунікації, зокрема серед військового сленгу та позивних, що й зумов-

лює актуальність нашої розвідки. У сучасних лінгвістичних дослідженнях позивні осмислюють як важливий компонент неофіційної військової комунікації та специфічний різновид антропонімії. Зокрема, В. Калініченко визначає мілітіпсевдоніми як окремий тип власних назв, що виконують насамперед ідентифікаційну та комунікативну функції [2]. С. Ковтюх доповнює цей підхід аналізом словозмінних парадигм, доводячи, що позивні активно інтегровані в граматичну систему української мови [3]. О. Мироненко розглядає неофіційні антропоніми як різновид вторинної номінації, підкреслюючи їхню роль у репрезентації соціокультурної ідентичності військових [6]. С. Петрова характеризує лексичну базу їхнього творення, виокремлюючи різні тематичні джерела, серед яких фіксуємо й аграрну лексику як основу для метафоричних назв [7]. Н. Хрустик, С. Петрова і С. Серкал зосереджують увагу на мотиваційних чинниках виникнення позивних, що відображають індивідуальні характеристики носіїв або обставини їхнього формування [9]. Дослідники також вивчають специфіку творення неофіційних іменувань бійців у воєнному медіадискурсі [10] та їхній зв'язок із культурними реаліями [11], що підсилює їхню функцію як маркерів сучасного соціального досвіду. Отже, попри наявні напрацювання, роль окремих лексичних підсистем, зокрема аграрної, у формуванні позивних у неофіційній комунікації потребує подальшого системного дослідження.

Постановка завдання. Мета статті – здійснити аналіз аграрної лексики в сучасній неофіційній комунікації на матеріалі позивних українських військових, зокрема з'ясувати структурно-семантичні характеристики, джерела мотивації та функції в процесах номінації й ідентифікації, а також у визначенні ролі лексем аграрної тематики як однієї з продуктивних баз творення мілітіпсевдонімів у комунікативному просторі. Матеріалом дослідження слугувала сучасна неофіційна військова комунікація, зокрема позивні захисників як специфічні одиниці неформальної антропонімії.

Виклад основного матеріалу. У сучасному мовознавстві зростає зацікавлення вивченням мовних явищ, що постають на перетині воєнного, професійного та медійного дискурсів. Особливу увагу привертають позивні українських бійців як динамічний і соціально маркований елемент неофіційного іменування, що відображає індивідуальні й колективні смисли. У цьому контексті позивні постають як специфічний різновид неофіційного антропонімікону, що функціонує в умовах

воєнного дискурсу та водночас активно репрезентований у медійному просторі.

Одним із лексико-семантичних пластів, що слугує основою для творення позивних, є аграрна лексика. Звернення до неї зумовлене глибинною вкоріненістю відповідних номінацій в українській мовно-культурній традиції, а також їхньою образністю та семантичною ємністю. Такі позивні актуалізують асоціативні зв'язки із землею, працею, врожаєм, витривалістю й відновленням, що надає їм додаткового символічного змісту та сприяє формуванню індивідуальних і групових ідентичностей у воєнному середовищі. Аналіз зібраного матеріалу дає змогу виокремити кілька основних тематичних груп позивних українських захисників, в основі яких лежать лексеми аграрної тематики. Такі номінації не лише віддзеркалюють професійний або регіональний досвід мовців, а й виконують ідентифікаційну, експресивну та символічну функції, актуалізуючи традиційно значущі для української культури образи землі, праці та врожаю. Водночас їхнє функціонування в медійному дискурсі засвідчує процеси вторинної номінації та семантичного переосмислення аграрної лексики в умовах війни.

Інкони позивні цього тематичного різновиду сформовані не лише як прямі номінації аграрних реалій, але і як результат словотворчих трансформацій або асоціативних переосмислень власних прізвищ чи імен військовослужбовців. У таких випадках вихідна антропонімічна основа зазнає семантичного або фонетичного зближення з лексемами аграрної сфери, що сприяє появі індивідуалізованих і водночас образно мотивованих номінацій. Такий спосіб творення підсилює експресивність номінацій і демонструє креативний характер сучасного військового неофіційного іменування. Серед найбільш репрезентативних тематичних груп лексем аграрної тематики як основ творення мілітіпсевдонімів диференціюємо такі:

1. Назви осіб за родом занять. Ця група охоплює позивні, утворені від найменувань осіб за родом занять у сфері сільського господарства, напр. *Пам'яті молодшого сержанта Олега Бурковського (позивний «Агроном»)* (ukrinform.ua, 24.06.2025); *Позивний «Фермер»: загинув за землю, на якій мріяв ростити хліб (ФОТО)* (persha.kr.ua, 13.05.2025); *Олександр, який обрав собі позивний «Пасічник» розповідає, що після початку війни їхав із сім'єю на Захід України практично навмання* (loda.gov.ua, 01.09.2022); *Михайло із Рівненщини – чоловік із трудової закваски. Тракторист, механізатор, господар на землі. Звідси*

й позивний – Комбайнер (itvmg.com, 06.06.2025); *«Найкоротша відстань до ворога у мене була пів метра», – Олександр, позивний «Механік»* (ukrinform.ua, 06.03.2023); *53-річний молодший сержант Григорій Лапчак (позивний «Тракторист») загинув 12 жовтня 2023 р. на Куп'янському напрямку* (memorybook.org.ua, 15.12.2023); *Микола Іванович на війні спершу мав позивний «Ветеринар», а згодом побратими почали називати його «Батя» – за досвід, підтримку та витримку* (ukrinform.ua, 19.11.2024); *Додому «на щиті» повертається мужній воїн – Микола Аксьонов, позивний «Виноградар», який загинув під час виконання бойового завдання на Донеччині* (zink.gov.ua, 06.10.2025). Бачимо, що номінації цієї тематичної групи відображають як реальний професійний досвід військових, так й узагальнені уявлення про працю на землі, виконуючи ідентифікаційну та символічну функції. Такі позивні підкреслюють зв'язок носія з аграрною сферою, актуалізують риси працьовитості, витривалості та надійності, а в медійному дискурсі сприяють увиразненню особистісного образу захисника.

2. Номінації, утворені від назв сільськогосподарських культур. Неофіційні антропоніми цієї тематичної групи становлять значний пласт аграрно маркованих номінацій, що ґрунтуються на безпосередніх назвах рослинництва, садівництва, овочівництва та кормових культур. Такі позивні виконують передусім ідентифікаційну функцію, однак водночас набувають метафоричного й символічного змісту, напр. *Від навідника до командира міномета – історія військовослужбовця 143 ОМБр на позивний «Жито»* (ukrinform.ua, 09.09.2025); *Прикордонник на позивний «Кукурдза» робить попкорн з окупантів за допомогою ударного дрону* (youtube.com/watch?v=xY-0iWTx1eE); *Військовослужбовець із позивним «Соняшник» з Вінниччини – головний сержант роти одного з підрозділів 144 ОМБР* (suspilne.media, 21.12.2025); *На війні загинув солдат 128-ї бригади ТрО з Дніпра на прізвисько «Сеньйор Помідор»* (opentv.media, 07.05.2024); *Військовий з позивним «Фрукт» пробує на позиціях у Вовчанську понад пів року* (suspilne.media/kharkiv, 01.04.2026); *Капітан «Малина» – танкіст за покликанням миколаївської бригади* (nikpravda.com.ua, 07.06.2024); *Майбутній економіст, громадський діяч, а нині – військовослужбовець з позивним «Гречка»* (pro100media.com.ua, 01.02.2023); *Денис Прокопенко, позивний «Редіс» – підполковник Національної гвардії України, командир полку «Азов», учасник російсько-української*

війни, Герой України (tsn.ua, 22.09.2023); Юрій Капустяк, позивний **Капуста**, майор Збройних сил України, Народний герой України багато років віддав службі у 24-ій бригаді (tv-park.ua, 05.07.2023); Солдат Сергій Мельник (позивний **Перець**) загинув 30 вересня 2023 р. поблизу с-ща Діброва на Луганщині (memorybook.org.ua, 15.06.2024); «Дуель зі смертю». Гвардієць на псевдо **Часник** про оборону Покровська, ворожі штурми і гранату для окупанта (zahid.espresso.tv, 14.04.2025); Пережив окупацію та боронить країну: як служить на Донеччині боєць **Персик** зі 152 ОЄБр (uspilne.media/donbas, 12.09.2025); **«Абрикос»** на війні: від волонтера до оператора дронів (dnipro.tv, 28.02.25). У цьому дискурсивному полі такі найменування зазвичай пов'язують з уявленнями про життєтворчість, природну силу, витривалість і здатність до відновлення. Журналісти часто через позивні імена конструюють образи військових, що апелюють до української землеробської традиції, природного довкілля та колективної культурної пам'яті, акцентуючи на зв'язку захисників із землею як першоджерелом енергії й життя. Водночас у звучанні позивних цієї групи нерідко фіксуємо розмовні, варіативні або знижені форми, що надають їм більш неформального та індивідуалізованого характеру.

3. Позивні, мотивовані назвами знарядь праці і техніки. Неофіційні номінації цієї групи утворені від найменувань механізмів та інструментів, що використовують у землеробстві та виробничих процесах, пор. *Військовий на позивний **Трактор**, невисокий чоловік у панамі та окулярах, очолює взвод пілотів саме таких БПЛА* (nv.ua, 30.04.2024); Владислав **«Мотоблок»**: командир із Первомайська, який просто робить свою справу (hegard.city, 09.10.2025); Боднарюк Денис Володимирович (позивний **Комбайн**) (chugui-v-gromada.gov.ua, 14.10.2025). Такі позивні часто мають метафоричний характер і можуть відображати не лише професійний досвід або попередню діяльність військовослужбовців, а й асоціативне осмислення техніки як символу сили, витривалості, надійності та здатності працювати в складних умовах. У воєнному дискурсі ці номінації набувають додаткового експресивного навантаження, формуючи образи людей, які асоціюються з потужністю, функціональністю та ефективністю дії.

4. Номінації, що постали від назв господарських об'єктів і структур, інших понять аграрної сфери. Вони репрезентують просторово-організаційний вимір сільськогосподарської діяльності

та пов'язані з місцями виробництва, зберігання або організації аграрних процесів, пор. *Захищати рідну землю від російських окупантів старший солдат Євген на позивний **«Пасіка»** пішов уже вдруге* (che.cn.ua, 16.01.2026); *Далі чути, як Сенцов, позивний **«Грунт»**, передає по рації побратимам: «Повз нас проїхали 4 танки, вони стріляли, але поїхали далі на залізку. Як прийняв?»* (23.11.2023); *«Життя на цьому не закінчується»: історія **«Дядька Чорнозема»** із 128 ОВМБр, який після ампутації ноги повернувся на фронт* (suspilne.media/zaporizhzhia, 23.08.2025). Такі номінації часто мають узагальнювальний або метонімічний характер, оскільки назва об'єкта перенесена на особу як символ належності до певного середовища, способу життя чи професійного досвіду. У воєнному дискурсі вони можуть актуалізувати уявлення про стабільність, упорядкованість, прив'язаність до землі» або управлінсько-організаційні якості. Медійні тексти засвідчують, що подібні найменування сприяють створенню лаконічних, але змістовно насичених образів, які через прості аграрні реалії передають ширший спектр асоціацій, пов'язаних із працею, відповідальністю та функціональною роллю людини у спільноті.

У медіаматеріалах неодноразово фіксуємо наявність мотиваційних історій походження позивних, поданих як через пряму мову самих військовослужбовців, так і через непряму – у викладі журналістів. Бійці нерідко самі пояснюють вибір або надання їм свого другого імені на війні, розкриваючи його зв'язок із попереднім фахом, життєвими обставинами, індивідуальними рисами чи випадковими ситуаціями, або ж ці відомості подають медійники. Такі наративи виконують важливу інтерпретаційну функцію, оскільки дають змогу простежити внутрішню мотивацію номінації, а також поглиблюють розуміння семантики позивного як елемента особистісної та колективної ідентичності у воєнному дискурсі, пор. *У війську Анатолій отримав псевдо **«Агроном»** від своєї цивільної спеціалізації* (suspilne.media/lutsk, 24.03.2023); *Боєць 53-ї ОМБр отримав позивний **«Агроном»** завдяки своїй неабиякій господарській жилці: «Ще коли служив у зоні ООС, на позиціях вирощував овоч. Садив, доглядав. Так і приліпилося до мене – **«Агроном»**. Коли прийшла велика війна, про садівництво довелося забути», – розповів Артем* (zemliak.com, 23.02.2024).

Отже, бачимо, що тематичні групи аграрної лексики, залученої до творення позивних, демонструють її різномірневу семантичну організацію

та високу номінативну продуктивність у сучасній неофіційній військовій комунікації. Найбільш репрезентативними виявилися назви осіб за родом занять, номінації сільськогосподарських культур, менш продуктивні – лексеми на позначення знарядь праці та господарських об'єктів, що формують різні моделі вторинної номінації. У межах цих груп активно зреалізовані метафоричні та метонімічні перенесення значень, які забезпечують образність і багатозначність позивних. Загалом аграрна лексика постає важливим когнітивно-образним ресурсом формування сучасних мілітіпсевдонімів.

Висновки і пропозиції. Проведене дослідження засвідчило, що аграрна лексика – одна з продуктивних тематичних баз творення позивних у сучасній неофіційній військовій комунікації. У межах аналізованого матеріалу виокремлено кілька основних груп таких номінацій: назви осіб за родом занять, найменування сільськогосподарських культур, знарядь праці та техніки, а також господарських об'єктів і структур. Встановлено, що позивні аграрного походження характеризуються поєднанням прямих і переносних номі-

наційних механізмів, зокрема метафоризації та метонімізації. Це зумовлює їхню семантичну багатозаровість і високу образність. Такі одиниці не лише виконують ідентифікаційну функцію, а й набувають символічного, оцінного та експресивного навантаження, відображаючи як індивідуальний досвід військовослужбовців, так і колективні уявлення про працю на землі, силу, витривалість та організованість. Okремо відзначено, що мотиваційні наративи походження позивних, зафіксовані в медіадискурсі, сприяють глибшому розумінню внутрішньої логіки номінації та розкривають зв'язок між позивним і біографічними, професійними або ситуативними чинниками. Перспективи подальших наукових розвідок пов'язані з розширенням аналізу інших тематичних лексичних джерел творення неофіційних антропонімів військових, вивченням регіональних і соціальних особливостей їхнього функціонування, а також зіставленням позивних у різних типах дискурсу (усному, медійному, цифровому). Важливе й вивчення когнітивних механізмів номінації у військовому середовищі та ролі культурних кодів у формуванні сучасної неофіційної антропонімії.

Список літератури:

1. Авраменко Т. В., Козуб Л. С. Специфіка перекладу термінології в аграрному дискурсі. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Філологічна». 2016. Вип. 62. С. 13–15.
2. Калініченко В. І. Мілітіпсевдоніми як особливий вид антропонімів у вітчизняних лінгвістичних студіях. *Лінгвістичні дослідження: зб. наук. праць ХНПУ імені Г. С. Сковороди*. 2022. Вип. 56. С. 256–267.
3. Ковтюх С. Система чинників для визначення словозмінних парадигм мілітіпсевдонімів у сучасній українській літературній мові. *Філологічний часопис*. 2021. Вип. 2 (18). С. 37–46.
4. Кушнірова Т. В., Бочкар М. В. Особливості перекладу аграрної термінології підгалузі рослинництва в сучасному фаховому дискурсі *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: *Філологія*. 2024. № 69 Т. 2. С. 8–11.
5. Малик В. М. Лексична семантика англійських термінів в агрономії. *Закарпатські філологічні студії*. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2023. Вип. 31. С. 49–55.
6. Мироненко О. В. Вторинні номінації як репрезентанти соціально-культурної ідентифікації українських військових. *Закарпатські філологічні студії*. 2024. Вип. 33. Т. 2. С. 25–30.
7. Петрова С. Лексична база творення позивних українських бійців – учасників збройного конфлікту на Сході України. *Філологічні студії: зб. наук. статей студ. філол. факульт. / відп. за вип. В. Б. Мусій*. Одеса: Одес. нац. ун-т імені І. І. Мечникова, 2019. Вип. X. С. 89–93.
8. Сидорук Г. І. Аналіз структурно семантичних характеристик термінів аграрного спрямування в перекладацькому аспекті. *Міжнародний філологічний часопис*. 2021. Вип. 12 (4). С. 53–58.
9. Хрустик Н. М., Петрова С. А., Серкал С. А. Позивні українських військовослужбовців: мотиви номінації. *Вісник Одеського національного університету*. Серія: *Філологія*. 2021. № 26. 2 (24). С. 104–114.
10. Шульська Н. М., Кирилюк О. Л., Салтан В. Л. Неофіційна антропонімна лексика воєнного медіа-дискурсу: специфіка творення й номінація. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: *Філологія. Журналістика*. 2024. Т. 35 (74). № 6. С. 27–32.
11. Шульська Н. М., Зінчук Р. С., Калита О. П. Українські культурні реалії в сучасній неофіційній військовій антропонімії: на матеріалі мови медіа. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: *Філологія. Журналістика*. 2025. Т. 36 (75). № 4. Ч. 1. С. 86–91.

Shulska N. M., Zinchuk R. S., Rymar N. Yu. AGRICULTURAL LEXIS IN CONTEMPORARY INFORMAL COMMUNICATION: STRUCTURAL-SEMANTIC AND FUNCTIONAL FEATURES

The article examines the functioning of agricultural lexical units in contemporary informal military communication based on the material of Ukrainian defenders' call signs. It is noted that informal nominative practices in military discourse are becoming increasingly active, where call signs perform not only an identifying function but also symbolic, psychological, and communicative roles. The structural-semantic and functional features of agriculturally marked military pseudonyms are analyzed, their motivational bases and role in secondary nomination processes are clarified.

Within the analysis, several main thematic groups of agricultural vocabulary involved in the formation of call signs are identified: nominations derived from names of persons according to their occupations in agriculture; names of agricultural crops; designations of tools and machinery; as well as names of agricultural facilities and structures. It is established that such call signs realize both direct nominative connections with the agricultural sphere and indirect metaphorical and metonymic transfers of meaning.

The study demonstrates that agricultural lexis represents a productive basis for the formation of call signs, as it provides a high degree of imagery, associativity, and diversity of nominations. It is found that call signs of this group perform not only an identifying function but also reflect professional experience, sociocultural perceptions, character traits of military personnel, as well as collective values of the military environment.

Particular attention is paid to motivational narratives of call sign origins, recorded in media texts in the form of direct or indirect speech. These narratives allow for the reconstruction of the internal logic of nomination and deepen the understanding of the call sign as an element of personal and group identity in military discourse.

The results of the study confirm the significant nominative potential of agricultural lexis in the formation of call signs, determined by its imagery and cultural embeddedness.

Keywords: agricultural lexis, informal communication, call sign, military discourse.

Дата першого надходження статті до видання: 24.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026